

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Epistolaris Seu Epistolae Morales Ad usum
familiarem Vario Argumento Scriptæ**

Pexenfelder, Michael

Dilingae, 1686

XLV. Responsoria ad priorem Epistolam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69435](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69435)

XLV.

RESPONSORIA

ad priorem epistolam.

TIBURTIVS FILIVS

Eutropio parenti charissimo

Salutem.

JAM tribus noctibus insomnis cubavi, postquam accepi epistolam tuam, tot mucronibus, quot verbis aculeatam. Nisi pro me loqueretur conscientia, vererer, oculos tuos etiam per litteras subire. Invidia, malevolentia, sinistra suspicio, falsa delatio impingunt mihi delicta, quæ, te quoque Judice, non difficulter purgabo. Primum est, quòd inconsideratè & inconsultè quidlibet effutiam, multaque proferam pœnitenda; adducis in exemplum, me tuis in Rempublicam meritis gloriatum, facilem ad Principis gratiam & honores accessum habere. Quæ verba nunquam mihi in mentem, nedum in linguam venerunt; hoc dixi, ad dignitates consequendas maximum momentum in Principis gratia esse positum, quæ præ ceteris obtingit ijs, quorum parentes, vel propinquitate annexi, bene meriti sunt de Bono communi.

Tuum

Tuum verò, vel meum nomen nunquam in sermone adduxi, probè gnarus, invidiosum esse, à genere ad particularia descendere; de Principum favore, nimis quàm inconstanti, se jactare, eique spes suas superstruere.

Altera objectio æquè frivola est, quasi temere fidem adhiberem quibuslibet dictis; condixisse me ad cœnam duobus peregrinis sycophantis, & cum ijs in caupona discubuisse, illos verò clàm elapsos me pignori reliquisse. Fabulam audivisti; illos enim duos advenas impostores nunquam vidi, nullum cum ijs verbulum commutavi. Hoc fateor, me tempore Bacchanalium in taberna vinaria cum duobus amicis merendulæ vespertinæ assedisse, & debitam unius floreni symbolam, oblivionis vitio, non expunxisse, quem importunitas œnopolæ à te exegit, modestius acturus, si me prius compellâset. Sed hi sunt horum hominum mores; lucri studio precipites feruntur, & facta infectaque, ut rem augeant, perinde habent, ac loquuntur.

Tertium delictum exprobratur, quòd mihi eruditionem arrogem, quâ careo, & vana ostentatione aliorum indignationem provocem: sed quia nec locus, nec tempus, nec personæ, nec ulla circumstantia exprimitur, ignosces, credo.

credo, si calumniam in auctores retorqueo. At etiam pervicacioris cervicis insimulor; nolo reprehendi; sum asper monitoribus; eos cum contemptu, & irrisione rejicio. Ejus rei argumentum inter alia fuisse, quod in convictum serâ de nocte reversus, patrisfamilias humanitatē, amicē me admonentis, superbè repulerim, altercari cæperim, & adjurgia etiam contumelias addiderim. Ab hac quoque criminatione absolvit me innocentia mea, & accusatorem facit reum. Nam primò, nunquam adusque proveciorem noctem domo abfui; ultra pulsum æris clusilis nunquam foris moras traxi. Tota hæc culpa penes patremfamilias residet; is enim probè apotus, cum me in cœna desideraret, jussit obdi pessulum foribus ædium, & me excludi. Causa excaescentiæ fuit, quod ea die compotationi ab eo institutæ interesse noluerim: cum pulsarem januam, irâ præceps occurrit ad postes, duris me verbis invasit, cur tam serus redirem; excusavi invitationem ad mensam admodum Reverendi Domini Parochi, nobis sanguine juncti, neque eam temporis moram esse tam intempestivam, ut idcirco hujusmodi sint turbæ ciendæ, & domus vociferatione implenda: perrexit ille vino gravis
in

in me exonerare stomachum, & minari, se hanc proterviam ad tuum tribunal delaturum. Ego ebrio cedendum duxi, & me oculis subtraxi, cubitumque concessi. Quid hinc peccavi? virtus & modestia mihi vitio vertitur. *Ad aliud crimen: impotens sum animi, pronus ad iram, & alios quoque irritabili contentione ad irascendum commoveo. Hinc ego testor omnes, qui mea consuetudine utuntur, an quemquam subito calore lacefferim; an solem alios ad rixas, jurgia & pugnas concitare. Et qui sunt homines isti, qui ferociam meam accusant? Natura illos languidos finxit, Minervæ laboribus aptiores, quam Martis. Quod in cibus experimur, quibus pro condimento sal, & piper, Italumque acetum est aspergendum, quæ aliquando si desunt, quid nisi fatuas & insipidas dapes dixeris? Idem in colloquijs accidit, in quibus si mera mella & sesama inferas, nescio, quomodo à fatua & effeminata mollitie nomen tuum liberet: vox gravior & severior viros decet; feminas finamus rancidulâ nare verba frangere, & ad blanditias tenuare vocem: Fortius è masculo pectore lingua sonat. Verum in Hilaritate Martinalium dicor gladiatoriam artem jactasse, eique exhibendæ præludium stricto gladio*

gladio præmississe. Alia omnia : de arte di-
gladiandi instructionem me legisse asserui ;
gladium verò nudavi hanc ob causam. Duo
nocturni ambulones viciniam , & ædes , in
quibus Martinalia agebamus , clamoribus &
lapidum verberatione inquietârunt ; indignè
tulerunt hoc convivæ , è quibus unus , si , in-
quit , mihi superessent , *quæ quondam fuerant
in corpore vires* , ego istos bubones strenuè
deplumarem , & quia putabam , hoc dictum ad
me pertinere , arripui clam gladium , & assum-
ptis duobus Heri convivatoris famulis , ad ja-
nuam domus me contuli , valvas deduxi , ense
evaginato coruscavi ; nulli tamen discrimini
me objeci , nam ultra limen pedem non pro-
movi ; à tergo receptum in tecta , & duos fa-
mulos fustibus armatos , custodes corporis
habui ; turbatores , ubi viderunt fulgentem
mucronem , & vim adversùs vim parari , ti-
more perterriti in fugam se dederunt , nec
ego insecutus sum ; satis fuit terruisse. Et hæc
est athletica mea , quâ me superbijisse , & glo-
riatum esse arguis. *Sexta* culpatio , me phi-
lantiâ , amore meiipsum cæco , & vanæ laudis
affectatione laborare ; sapientis mihi nomen
arrogare , alios insipientiæ & obtusioris cere-
bri damnare ; in cujus rei demonstrationem

Z

addu-

adducuntur verba, tanquam essent à me prolata, de furo parentibus in redditione rationum faciendo; quod cum Hermannus contubernalis meus, affinis noster, non faciat, eum à me, quasi hominem parum emundatariis, ludificari, qui nesciat, fingendo & mentiendo parentes suos circumvenire, ingeniose pecunijs emungere. Egone hoc dixerim? cum sciam, dicta mox ad parentem emanare, in cuius offensam mea tam secunda, quam adversa fortuna vertitur? egone soricis in morem meo me indicio proderem, & perirem? absit hac vecordia. Hoc unum dixi, multos reperiri Academicorum juvenum, qui noverunt callidis commentis excantare loculos parentum, & fictis rationibus in sua commoda calculum ducere. An ideo docui, quod sciebam in usu esse? de furum astutia & vafritie quam multa leguntur, & narrantur, num propterea nequitias eorum approbamus? an artem masticulandi monstramus? Quae & plura horum similia si considerarent obrectatores, ac denigratores mei, parcius uterentur carbonibus ad me deformandum. Hoc unum rogo, parens optime, ut me inauditum ne reum agas, neve sententiam ex nudis assertionibus & delationibus contra me feras. De caetero veniam

hiam demissè precor, si quid, ut homines
sumus, imprudentia mea juvenilis admisit,
quod tuis contrarium est monitis; spondeo
paratum & obsequentem in tua jussa ani-
mum, & quam filius debet parenti, reveren-
tiam ac observantiam. Animum te salvere &
valere jubeo; mea namque vita ex tua pen-
det. Et quia Paschalia festa agimus, spero,
pro more patriæ, Libi & ovi colorati vice,
aliquod vel ex argenti candidâ, vel auri cro-
ceâ monetâ munusculum submissum iri; a-
gnoscam inde, te mihi placatum, meque ad
tribunal tuum absolutum esse; redibit animo,
corporique quies, & novus in litterarum stu-
dio vigor

Filius obsequentissimus

Tiburtius Cephalinus.

XLVI.

THEODORO NEMESIO,

*De vernaculis hujus temporis
Scriptoribus.*

Diem Jovis superiore hebdomade elap-
sum egi, si quemquem alium, jucundè;
Z 2 nam